

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมาเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ จงแข่งขันกันในการรู้และโยคะ หน้าที่ของลูกคือการให้คำแนะนำของพ่อแก่ทั้งโลก
- คำถาม:** ลูกควรรักษาความซบซึ้งใจอยู่เสมอเพื่อที่โรคภัยของลูกจะได้รับการเยียวยา
- คำตอบ:** จงรักษาความซบซึ้งใจในความรู้และโยคะ อย่างกังวลเกี่ยวกับร่างกายเหล่านั้น สติปัญญาของลูกถูกดึงไปหา ร่างกายมากเพียงไร ลูกจะมีความละโมภและมีโรคภัยมากตามนั้น การตกแต่งร่างกาย การทาแป้งและทาครีม ฯลฯ ทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ลูกต้องตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะ นี่คือการประดับที่แท้จริงของลูก
- เพลง:** น้ำฝนแห่งความรู้สำหรับผู้ที่อยู่กับผู้ที่รัก...

โอมซานติ ผู้ที่อยู่กับพ่อ...มีพ่อจำนวนมากในโลก แต่พ่อ ผู้สร้างของพวกเราทุกคนนั่นคือ ผู้เดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ แน่หนอนว่าลูกต้องเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ การหลุดพ้นในชีวิตได้รับผ่านความรู้เท่านั้น เมื่อยุคทองได้รับการก่อตั้งขึ้นมาเท่านั้น มนุษย์จึงจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต เมื่อเป็นยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่มหาสมุทรแห่งความรู้มาพาลูกออกจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต บารัตเก่าแก่ที่สุด 84 ชาติเกิดได้รับการจดจำว่าสำหรับชาวบารัตเท่านั้น แน่หนอนว่ามนุษย์ที่มาก่อนจะใช้ 84 ชาติเกิด ลูกพูดถึง 84 ชาติเกิดของเหล่าเทพ ดังนั้นจึงมี 84 ชาติเกิดของบราห์มินด้วย มีการกล่าวถึงคนหลักๆ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ แน่หนอนว่าท่านสร้างโลกผ่านบราห์มา ก่อนอื่น ท่านต้องสร้างโลกละเอียดอ่อนแล้วก็โลกที่มีตัวตนนี้ ลูกๆ รู้ว่า อาณาเขตละเอียดอ่อนอยู่ที่ใดและโลกที่ไร้ตัวตนอยู่ที่ใด โลกที่ไร้ตัวตน อาณาเขตละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตนเรียกว่าตรีโลก(สามโลก) ในเมื่อลูกพูดถึงตรีโลกนารด (เจ้าของสามโลก) สิ่งนี้ต้องมีความหมาย ต้องมีสามโลกใช้ไหม จริงๆแล้ว พ่อผู้เดียวและลูกๆ ของท่านเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นตรีโลกนารด ที่นี้ บางคนลูกเรียกว่า ตรีโลกนารด ชีวา บราห์มา วิษณุ ซางก้า ฯลฯ ชาวบารัตตั้งชื่อเหล่านี้ให้แก่ตนเอง พวกเขามีแม่แต่ชื่อที่คู่กัน ได้แก่ ราเด-กฤษณะ ลักชมี-นารายณ์ ไม่มีใครรู้ว่า ราเดและกฤษณะมาจากคนละอาณาจักร เขาเป็นเจ้าชายจากอาณาจักรหนึ่ง แล้วเธอก็เป็นเจ้าหญิงจากอีกอาณาจักรหนึ่ง ลูกๆ สิ่งนี้เวลานี้ สติปัญญาของลูกที่ดีจะซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่าง หมอที่ฉลาดจะตระหนักถึงชื่อยาประเภทต่างๆมากมาย ที่นี้เช่นกัน ประเด็นใหม่ๆ มากมายจะปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง สิ่งประดิษฐ์ต่างๆจะเกิดขึ้นวันแล้ววันเล่า ผู้ที่ฝึกฝนอย่างดีก็จะซึมซับประเด็นใหม่ๆ หากลูกไม่ซึมซับ ลูกก็จะได้ไม่ได้อยู่ในแถวของมหาภารติ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการสติปัญญา รวมทั้งเรื่องของโชคอีกด้วย สิ่งนี้อยู่ในละครด้วยใช้ไหม แม้กระนั้นก็ไม่มีการรู้จักละคร ลูกเข้าใจว่า ลูกกำลังเล่นบทบาทของตนบนสนามแห่งการกระทำ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่รู้จักตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของละคร ลูกก็ไม่รู้สิ่งใด ลูกต้องรู้ทุกสิ่ง ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาแล้ว ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้คำแนะนำของท่านแก่ผู้อื่น นี่คือการหน้าที่ของลูกที่จะบอกทั้งโลกเพื่อที่จะไม่มีใครพูดว่าพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ หลายคนจะมาหาลูก หลายคนยังจะมารับสิ่งพิมพ์ด้วย ลูกๆ เคยมีนิมิตมากมายในตอนเริ่มต้น พระคริสต์และอับราฮัมได้มาที่บารัต จริงๆแล้ว บารัตดึงดูดทุกคนมาอย่างต่อเนื่อง จริงๆแล้ว บารัตคือสถานที่เกิดของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด อย่างไรก็ตาม ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าบารัตนี้เป็นที่เกิดของพระเจ้า พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณสูงสุดชีวา แต่ด้วยการพูดว่าทุกคนเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาจึงทำให้ความสำคัญของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั้นหายไป เวลานั้นลูกๆ อธิบายว่า แผ่นดินบารัตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้นำศาสน์ทั้งหมดมาเพื่อก่อตั้งศาสนาของตน เท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นๆทั้งหมดติดตามผู้นำศาสน์เหล่านั้นลงมาอย่างต่อเนื่อง เวลานั้นคือตอนจบ ผู้คนพยายามที่จะกลับไป แต่ใครพาลูกๆมาที่นี้แล้ว พระคริสต์มาและก่อตั้งศาสนาคริสต์ เขาดึงผู้คนเหล่านั้นลงมาที่นี้ เวลานั้นทุกคนเบื่อและอยากกลับบ้าน ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ ทุกคนมาเพื่อเล่นบทบาทของตน ขณะที่กำลังเล่นบทบาทอยู่นั้น ลูกต้องเข้ามาสู่ความทุกข์ จากนั้นก็เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะปลดปล่อยลูกๆออกจากความทุกข์และพาลูกๆไปสู่ความสุข บารัตเป็นสถานที่เกิดของพ่อ ในหมู่ลูกๆเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนจะรู้ถึงความสำคัญของสิ่งนี้ มีลูกๆจำนวนเล็กน้อยที่เข้าใจสิ่งนี้และความซบซึ้งของพวกเขายังคงอยู่สูง ทุกวันจอร์ พ่อเข้ามาในบารัตเท่านั้น ลูกต้องบอกสิ่งนี้แก่ทุกคน ลูกต้องเชื่อเชิญพวกเขา ก่อนอื่น ลูกต้องทำงานรับใช้นี้ ลูกต้องเตรียมสิ่งพิมพ์ ลูกต้องเชื่อเชิญทุกคน ไม่มีใครมีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกควรเป็นผู้ที่มีประโยชน์และทำให้ตนเองมีชื่อเสียง ทุกคนขอความช่วยเหลือจากลูกๆที่ฉลาดที่มีประเด็นมากมายอยู่ในสติปัญญา พวกเขาสวดชื่อของลูกเหล่านั้นอยู่เรื่อยๆ อันดับแรก พวกเขาสวด

ชื่อของชีพบบา แล้วชื่อของบราห์มาบบา แล้วก็ชื่อของลูกๆ ต่างลำดับกันไป ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาหมั่นลูกปัดของสร้อยประคำที่เป็นวัตถุ เวลาที่ลูกสวดชื่อด้วยปากว่า ผู้นั้นผู้นี้มีประโยชน์มากๆ ท่านไร้ความทะนงตน แสนหวานและไม่มีสำนึกที่เป็นร่าง มีคำกล่าวว่า จงอ่อนหวานแล้วทุกคนจะแสนหวานกับลูก พ่อพูดว่า ลูกไม่มีความสุขอย่างยิ่งและหากเวลานี้ลูกจดจำพ่อ พ่อก็จะช่วยเหลือลูก พ่อจะทำอะไรได้เล่าหากลูกมีความสุข สิ่งนี้เหมือนกับการไม่ชอบตนเอง ในกรณีนั้น ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ ลูกจะได้รับทรัพย์มากมาย เมื่อบางคนถูกล็อตเตอรี่ เขาก็จะมีความสุขมาก มีรางวัลมากมายที่นั่น รางวัลที่หนึ่ง รางวัลที่สอง รางวัลที่สาม ท่านองเดียวกัน นี่คือการแข่งขันทางจิต นี่คือการแข่งขันของความรู้และพลังโยคะ ผู้ที่ไปเร็วในสิ่งนี้จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อและจะนั่งใกล้กับบัลลังก์ ทุกสิ่งนี้ลูกอธิบายให้แก่ลูกๆ ใว้อย่างง่ายดายมาก จงดูแลบ้านของลูกด้วย เพราะลูกคือคาร์มาโยคี ลูกต้องศึกษาในชั้นเรียนหนึ่งชั่วโมง จากนั้นจึงกลับบ้านและคิดถึงสิ่งเหล่านี้ พวกเขาทำเช่นเดียวกันที่โรงเรียนด้วย พวกเขาเรียนแล้วก็กลับไปทำการบ้าน พ่อพูดว่า จงเรียนหนึ่งชั่วโมงหรือครึ่งชั่วโมง มีแปดชั่วโมงในหนึ่งวัน ในแปดชั่วโมงนั้น พ่อพูดว่า จงเรียนหนึ่งชั่วโมง ไม่เช่นนั้นแล้วก็เรียนสักครึ่งชั่วโมง แม้แต่ 15-20 นาทีก็จงเข้าเรียน จงซึมซับสิ่งนั้นแล้วจึงไปทำธุรกิจของลูก ฯลฯ ในช่วงเวลาแรกๆ บาบาคอยให้ลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบอกให้ลูกดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง การจดจำระลึกถึงเคยถูกพูดถึง จงจดจำพ่อและมรดกและดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เมื่อลูกรู้สึกง่วงก็จะไปนอน แล้วความคิดสุดท้ายก็จะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง จากนั้นเมื่อลูกตื่นในตอนเช้า ลูกก็จะจดจำประเด็นเหล่านั้น ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการหลับนอน ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้น เมื่อลูกทำบางสิ่ง สิ่งนั้นจะปรากฏออกมาให้เห็น พฤติกรรมของลูกจะเปิดเผยสิ่งนั้น พฤติกรรมของผู้ที่ไม่ทำสิ่งใดจะแตกต่างอย่างสิ้นเชิง เห็นได้ว่าลูกคนนี้ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และซึมซับความรู้ เขาไม่มีความละโมภ ฯลฯ เหล่านั้นคือร่างกายเก่าๆ ร่างกายเหล่านั้นจะดีเมื่อลูกซึมซับความรู้และโยคะ หากลูกไม่ซึมซับสิ่งนี้ ร่างกายจะทรุดโทรมยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ลูกจะได้รับร่างใหม่ในอนาคต ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องทำให้ดวงวิญญาณของตนบริสุทธิ์ เหล่านั้นคือร่างกายเก่าๆ ไม่ว่าลูกจะทาแป้งและลิปสติกมากเพียงไร ไม่ว่าลูกจะตกแต่งมันมากเพียงไร ร่างนั้นก็ไม่มีค่าเลย เครื่องประดับทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ ลูกทุกคนหมั่นหมายอยู่กับชีพบบา เมื่อการแต่งงานเกิดขึ้น ในวันนั้น ก่อนอื่นเจ้าสาวจะสวมเสื้อผ้าเก่าๆ เวลาที่ลูกต้องไม่ตกแต่งร่างกาย หากลูกตกแต่งตนเองด้วยความรู้และโยคะ ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต นี่คือ ทะเลสาบแห่งความรู้ (มานสโรวาร์) จงจุ่มลงไปในความรู้อย่างต่อเนื่องแล้วลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ประชากรจะไม่ใช้เทวดานางฟ้า พวกเขาพูดว่า ภฤษณะลักพาตัวผู้หญิงและทำให้พวกเธอกลายเป็นจักรพรรดินี ไม่ได้พูดกันว่าเขาลักพาตัวพวกเธอไปและทำให้พวกเธอกลายเป็นสัปเหร่อของประชากร เขาลักพาพวกเธอไปเพื่อทำให้พวกเธอกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกควรที่จะทำความเพียรพยายามนี้ด้วย อย่ามีความสุขกับสถานภาพใดก็ตามที่ลูกจะได้รับ ที่นี้ สิ่งหลักคือ การศึกษาเล่าเรียน นี่คือโรงเรียน ผู้คนจำนวนมากเปิดกิตะพาทซาลา ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่นั่งลงและถ่ายทอด กิตะและให้ลูกท่องจำสิ่งนั้น บางคนก็เลือกหนึ่งโศลกแล้วก็พูดเจื้อยแจ้วไปเรื่อยๆ เกี่ยวกับสิ่งนั้นครึ่งชั่วโมง หรือ 45 นาที ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น พ่อ นั่งอยู่ที่นี้และสอนลูกๆ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆ ชัดเจน ไม่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ หรือในการสวด หรือทำทาปาเซีย จงทำความพยายามอย่างต่อเนื่อง เท่านั้นเอง อย่างไรก็ตาม ลูกจะได้รับอะไรเล่า มีคำกล่าวว่าเมื่อผู้คนทำการกราบไหว้บูชามากมาย พวกเขาจะพบพระเจ้า แน่่อนว่ากลางวันต้องมาหลังจากกลางคืน ทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นในเวลาที่เหมาะสม ผู้คนพูดถึงระยะเวลาของวงจรแตกต่างกันไป เมื่อลูกอธิบายให้แก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่า คัมภีร์เหล่านั้นจะผิดได้อย่างไรกันเล่า พระเจ้าจะไม่พูดเท็จ ลูกจำเป็นต้องมีพลังในการอธิบาย ดังนั้นลูกๆ จึงจำเป็นต้องมีพลังโยคะ ทุกสิ่งง่ายดายด้วยพลังโยคะ หากลูกทำบางสิ่งไม่ได้ นั่นหมายความว่าลูกไม่มีพลัง ลูกไม่มีโยคะ ในบางกรณี บาบาก็ยังช่วยเหลืออีกด้วย สิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้ในละครก็จะเกิดซ้ำอย่างต่อเนื่อง เราเข้าใจสิ่งนี้ คนอื่นๆ ไม่เข้าใจละคร แต่ละวินาที ทุกวินาทีที่ผ่านไป เวลาที่เคลื่อนไปอย่างต่อเนื่อง เราแสดงการกระทำตามศรัมัท ลูกจะกลับมาสูงส่งได้อย่างไรหากลูกไม่ทำตามศรัมัท ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเหมือนกัน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า พวกเขาทุกคนจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของการเป็นหนึ่งเดียว พวกเขาควรจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในเรื่องอะไรเล่า พวกเขาทุกคนควรจะกลายเป็นพ่อผู้เดียว หรือควรจะกลายเป็นพี่น้องเดียวกันเล่า หากพวกเขาจะพูดว่าพวกเราจะเป็นพี่น้องกัน นั่นก็เป็นเรื่องดี ด้วยการทำตามศรัมัท เราจะกลายเป็นหนึ่งเดียวกันได้อย่างแท้จริง ลูกทุกคนกำลังทำตามคำสั่งเดียว พ่อ ครูและกูรูของลูกคือหนึ่งเดียว ผู้ที่ไม่ทำตามศรัมัทอย่างเต็มที่จะไม่อาจกลับมาสูงส่งได้ หากลูกไม่ทำตามศรัมัทเลย ชีวิตของลูกก็จบลงอย่างสิ้นเชิง ในการแข่งขัน พวกเขาจะลงทะเบียนผู้ที่คู่ควรเท่านั้น เมื่อเป็นการแข่งขันครั้งใหญ่ พวกเขาจะมีม้าขึ้นหนึ่งที่ดีมาก เพราะพวกเขามีล็อตเตอรี่เป็นเดิมพัน นี่ก็เป็นการแข่งม้าด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดถึงม้าของฮุสเซน พวกเขาแสดงให้เห็นฮุสเซนอยู่บนม้าในสงคราม ลูกๆ คือ ผู้ที่ไร้ความรุนแรงทั้งสองทาง ความรุนแรงของตื้นหาคือ อันดับหนึ่ง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความรุนแรงประเภทนี้ แม้แต่ชั้นยาสซิกี้ไม่ได้เห็นว่ามันเป็นเช่น

นั่น พวกเขาเพียงแค่พูดว่าค้นหาคือกิเลส พ่อพูดว่า ค้นหาคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สิ่งนี้ทำให้ลูกๆ เป็นทุกข์ตั้งแต่ตอนต้น จนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกต้องพิสูจน์ให้พวกเขาเห็นว่านี่คือราชาโยคะของหนทางครอบครัว ในขณะที่ของพวกเขาคือ หฐโยคะ พวกเขาเรียนหฐโยคะจากสังคราจารย์ และเราเรียนราชาโยคะจากชีวา ผู้เป็นครู ลูกควรจะบอกสิ่งเหล่านี้ให้แกพวกเขาในเวลาที่เหมาะสม หากบางคนถามลูกว่า “หากเทพใช้ 84 ชาติเกิด แล้วชาวคริสต์เตียนจะใช้กี่ชาติเกิด” จงบอกพวกเขาว่า คุณคำนวณสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง มี 84 ชาติเกิดใน 5,000 ตั้งแต่พระคริสต์มาเป็นเวลา 2000 ปีแล้ว เวลานี้ จงคำนวณว่าพวกเขาใช้กี่ชาติเกิดโดยเฉลี่ย พวกเขาอาจจะใช้ 30-32 ชาติเกิด สิ่งนี้ชัดเจน ผู้ที่เห็นความสุขมากมายก็จะเห็นความสุขมากมายเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเห็นความสุขน้อยกว่า ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับความทุกข์น้อยกว่าด้วย ลูกต้องคำนวณโดยเฉลี่ย ผู้ที่มาภายหลังจะใช้ชาติเกิดน้อยกว่า ลูกยังคำนวณได้อีกด้วยว่าพระพุทธเจ้าและอับราฮัมใช้กี่ชาติเกิด อาจจะมีการแตกต่างสักหนึ่งหรือสองชาติเกิด ดังนั้นลูกจึงควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เราควรจะอธิบายอะไรหากบางคนถามเรา ลูกควรบอกพวกเขาว่า ก่อนอื่น คุณต้องรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ อย่างน้อยจงจดจำพ่อ! คุณจะใช้ชาติเกิดมากเท่าที่คุณจะได้รับ อย่างน้อยจงรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างดีมาก นี่คือนี่สิ่งที่ใช้ความเพียรพยายาม ลูกจะได้รับความสำเร็จด้วยการทำความเพียรพยายาม สติปัญญาที่กว้างไกลและไร้ขีดจำกัดนั้นจำเป็น ต้องมีความรักอย่างมากมายให้กับบาบาและทรัพย์สินสมบัติของบาบา บางคนไม่ได้รับทรัพย์สินมรดกนี้เลย โอ! อย่างน้อยที่สุดจงซึมซับเพชรพลอยแห่งความรู้! พวกเขาพูดว่า ฉันจะทำอะไรได้เล่า ฉันไม่เข้าใจสิ่งนี้ หากลูกไม่เข้าใจ นั่นก็เป็นชะตากรรมของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่ารู้สึกไม่ชอบใคร จงอ่อนหวานมากกับทุกคน จงแข่งขันในความรู้และโยคะ และมาเป็นพวงมาลัยรอบคอพ่อ
2. จงเป็นผู้ชนะการหลับนอน ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงปลุกฝังนิสัยของการไตร่ตรองความรู้ที่ลูกได้ยิน

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่ในเส้นแห่งความปลอดภัยเสมอและมีประสบการณ์กับร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้าแล้วจึงกลายเป็นผู้เอาชนะมายา
“พ่อและลูก” คือเส้นของความปลอดภัย เส้นนี้คือร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพระเจ้า มายาจะไม่มี ความกล้าที่จะมาหาผู้ที่อยู่ในเส้นของร่มฉัตรนี้ แล้วลูกก็จะไม่รู้ว่าความพยายามคืออะไร สิ่งกีดขวางคือ อะไร หรืออุปสรรคคืออะไร ลูกจะปลอดภัยอยู่เสมอและหลอมอยู่ในหัวใจของพ่อ นี่คือนี่วิธีที่ง่ายที่สุดในการ ทำความเพียรพยายาม ในการไปอย่างรวดเร็วและการเป็นผู้เอาชนะมายา

คติพจน์: เมื่อลูกคงอยู่อย่างได้รับการประดับด้วยเครื่องประดับแห่งคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ก็ไม่อาจมีความหยิ่งยโส ได้

*** โอม ชานติ ***